9797

TEATRE CATALÁ

El Rostre ideal

NOTA ESCÉNICA

ORIGINAL DE

XAVIER VIURA

Estrenada ab èxit en lo Teatre Catalá (Romea), la nit del dijous 10 del Març de l' any 1910

BIBLIOTECA DE

JOVENTUT TEATRAL

14

EL ROSTRE IDEAL

XAVIER VIURA

El Rostre ideal

Nota escénica estrenada la nit del dijous 10 del Març de l' any 1910, en el Teatre Català (Romea)

BIBLIOTECA de : :
Joventut Teatral
: : : : : M.CM.X

Es propietat de l' autor. Reservats tots els drets. Queda fet el dipòsit que marca la lley. Els delegats de la «Sociedad de Autores españoles», son els encarregats de cobrar els drets de representaeió.

E. Albacar, impresor.—Valencia, 200.—Barcelona

PERSONATGES

ON EDUART DE BELLAURA.

ONYA CLEMENCIA ROCABERT, Viuda de Don Rafel Duràn y Escuder.

A SENYORETA FELICIA ROCABERT.

' ADVOCAT DON FREDERICH BERNADES.

N CRIAT.

BARCELONA

ÈPOCA ACTUAL

678237

ACTE UNICH

Sala luxosa y severament elegant; portes al fons y als costats.

La Senyoreta Felicia Rocabert *y* L' Advocat Don Frederich Bernades *estàn asseguts cap al costat de la dreta de l' Espectador.*

L' Advocat

Ab tot y la meva bona voluntat, fins avuy no he pogut venir a ferli entrega del documents.

La Sta. Felicia

Si!... ja comprench! Aquests assumptes no van may tan depressa com una voldria.

L' Advocat

Oh y no es això tot, sinó que aquests assumptes de caracter tan delicat, tan personal, un els ha de resoldre quan pot y no quan vol...

La Sta. Felicia

Ja, ja...

L' Advocat

No puch donar l' abast a tota la feyna del meu despaig d' advocat; y com que hi han tants casos en que

per humanitat y per consciencia un no pot deixar d' encarregarsen...

LA STA. FELICIA

Si, vostè Don Frederich, es ben bé un model d' advocats; si tots fossin com vostè, no passaríen en la societat tantes injusticies.

L' ADVOCAT *mitj rihent discretament*

Gracies, Felicia, pel bon concepte en que 'm té, pro com jo afortunadament n' hi han encare molts que exérceixen en la seva carrera ab consciencia...

La Sta. Felicia mou el cap ab gest d' incredulitat.

Per lo demés, un treball urgent m' ha retingut més temps del que 'm pensava; per 'xò he vingut una mica més tart de l' hora que l'hi vaig anunciar...

LA STA. FELICIA

No hi fa rès; no m' ha causat ni 'l més petit destorb... surto poch de casa actualment y no tinch pas feyna molt precisa aquesta tarda.

L' ADVOCAT

Cumpliré donchs el meu comès aprop de vostè, que representa en aquests moments a la seva germana D.ª Clemencia, y tindré 'l sentiment de deixarla tot seguit, pera assistir a una junta que 's reunirà d' aquí mitja hora *(treyent y mirant son rellotje)* en mon mateix despaig.

LA STA. FELICIA

Pot dirse que la seva carrera no li deixa ni temps pera respirar.

L' ADVOCAT *treyentse una cartera bastant, voluminosa mou el cap mitj rihent. Treu de la cartera un sobre overt y n' extrèu uns documens, després d' haverse guardat la cartera.*

Aquí li entrego aquests tristos documents *(els desplega)* que proben fins a quin punt estava mancant a la lley ab ells, *(els allarga, ab el sobre a la Sta. Felicia, qui 'ls prèn)* el difunt marit de D.ª Clemencia y cunyat de vostè *(ab certa solemnitat)* que Deu tinga en la Gloria.

LA STA. FELICIA *movent el cap*

Si, són testimoni evident de la seva culpa.

L' ADVOCAT *ab un gest de la mà*

Ell ja ha donat el seu compte... A vostès, especialment a D.ª Clemencia, els toca oblidar y perdonar, coses que ja sé que fan, per 'xò, com correspòn a una senyora de les altíssimes qualitats de D.ª Clemencia y a una familia de tan relligiosos sentiments, com són vostès.

La Sta. Felicia mou el cap.

L' ADVOCAT *signant el primer dels documents*

En aquest document se veu ben clar com Don Rafel Duràn pretengué falsificar aquest altre document *(senyala un document de sota 'l primer)* pera ferse seus els bens, propietat de son esposa D.ª Clemencia y de la unica filla d'abdós, menor d' edat...

LA STA. FELICIA *cotejantlos*

Si, veritablement, se veu ben clar...

L' ADVOCAT

Els dos altres documents que resten són altres tan-

tes probes de la temptativa de falsificació de documents, feta pel mateix Sr. Duràn, sempre ab l' unich fi d' apoderarse dels bens qu' eren propietat exclusiva de son esposa y de sa filleta.

LA STA. FELICIA *guardant tots els documents dins del sobre.*

Bé, gracies a Deu que tots aquests papers estàn en el nostre poder y podrà oblidarse complertament la culpa y la vergonya qu' enclouhen.

L' ADVOCAT

Són probes d' una acció extremadament reprobable.

LA STA. FELICIA *guardantse ab molta cura el sobre entre sos vestits.*

Are lo que desitjèm tots és que Clemencia se posi tranquila y se curi per complert d' aquest estat neurestenich en que caygué, a causa de tanta desgracia ..

L' ADVOCAT

L' afecte de tots vostès, especialment el de vostè, Felicia... y la distracció y la pau... això acompanyat del temps y de les grans condicions de D.ª Clemencia, la curaràn per complert. Aixis ho espero.

Apareix UN CRIAT *apartant el cortinatge de la porta del fons.*

LA STA. FELICIA *a* UN CRIAT

Què hi ha, Joan?

UN CRIAT

Hi ha Don Eduart de Bellaura.

LA STA. FELICIA *aixecantse ab sorpresa*

Ah!... Don Eduart!...

L' ADVOCAT *aixecantse a la* STA. FELICIA:

Felicia, ja 'm farà l' obsequi de saludar de ma part a D.ª Clemencia.

LA STA. FELICIA *encaixant ab* L' ADVOCAT

Don Frederich, a reveure; Clemencia y tots nosaltres li agrahím ab tota l' anima la discreció dels seus bons serveys *(Avancen vers la porta del fóns)*

L' ADVOCAT

Oh! res me tenen d' agrahir...

El Criat fa pas a L' ADVOCAT *aguantantli el cortinatge*

LA STA. FELICIA

Molts saluts a D.ª Eulalia; la setmana entrant tindrèm el gust de passar a visitarlos.

L' ADVOCAT *ix*

Moltes mercès.

LA STA. FELICIA *torna al mitj de la sala. A Un Criat.*

Que passi Don Eduart.

UN CRIAT *fa una inclinació de testa y ix*

LA STA. FELICIA *romàn dreta esperant ab lleugera ansietat.— Silenci.*

UN CRIAT *dés la porta del fóns aguantant el cortinatje*

El Senyor Don Eduart de Bellaura.

Entra DON EDUART DE BELLAURA. *Vesteix tratje fosch. Es d' una noble y severa elegança.*

LA STA. FELICIA *(rebentlo molt afectuosament)*

Ay, Senyor de Bellaura, y com m'alegro de veurel!...

UN CRIAT *ix*

DON EDUART *encaixant molt afectuosament ab* LA STA. FELICIA.

Benvolguda Felicia...! Com ho passa?...

LA STA. FELICIA

Ja pot pensarsho! Ab tota la desgracia que hem tingut de soportar...

DON EDUART

Sí, ja ho suposo; y ja pot veure com sento tots els sofriments de Clemencia... Y bé; y com està ella?... per què ja deu saber vostè que ella em va escriure...

LA STA. FELICIA *ab vehemencia*

Ay! no me'n parli, Bellaura... qu'he patit tant per vostè com per ella, quasi... veure que després qu' ella ha passat sofrint els mellors anys de la primera joventut, una dissort tan gran la ferí, em té desconsolada... *(anant vers els seyents)* mes, segui, Eduart, fassim l'obsequi...

DON EDUART *mentres s'asseuhen, ab emoció*

Pro ella com està? per que les seves cartes me cau-

saren un gran trastorn... Tal com li vaig escriure a n'ella després de sa primera carta en que m'ho explicava tot... y se'm despedía... *(Es posa la mà demunt de l'americana, maquinalment, en el lloch corresponent a la butxaca de la cartera)*, vaig arreglar mos assumptes pera empendre el viatge cap a Barcelona... No fa pas vintiquatre hores qu'he arribat... y ma primera visita ha sigut, naturalment, pera aquesta casa...

LA STA. FELICIA *ab certa agitació*

Ay amich Bellaura!... Es un cas tristíssim... ja ho veig y es difícil trobarhi el remey... No poden demanarse miracles a un home...

DON EDUART *vivament*

Pro per Deu, Felicia, jo no pretench fer cap miracle, pro quan un home com cal ha estimat una dona, el seu amor no's desvaneix pas com el fum, a la primera escomesa de la desgracia!...

LA STA. FELICIA *ab incredulitat*

El seu bon desitj l'enganya, Eduart; vostè voldría pro no pot... a certes abnegacions sols les dones podèm arribarhi...

DON EDUART *agitat*

Veyam, Felicia, veyam; una mica de calma... *(Se descorda l'americana y en treu la cartera.)*

No fa pas més de tres setmanes que Clemencia me envià aquesta carta... *(La treu de la cartera; la treu del sobre, fica aquest dins la cartera).*

Sí, ja sé, es la carta en que li diu que no pensi més ab ella.

Don Eduart *despleganíla*

En aqueixa carta'm deya. *(Llegeix)* «Tristíssims aconteixements m'obliguen a escríuret la present, que serà de despedida entre nosaltres; he quedat viuda y lliure; pro ab aquesta mateixa desgracia Deu m'hi ha afegit un altre motiu terrible de pena. Alguns díes avans de la mort del meu marit, un desgraciat accident, motivat per un atach de la malaltía que l'ha portat al sepulcre, me feu perdre allò que les dones estimem tant: la bellesa del rostre. A causa d'això are estich desconeguda, si em vegessis tindríes una gran desilusió»... (*Esguardant la Sta. Felicia)*

La Sta. Felicia *tristament*

Es cert...

Don Eduart

Oh no! no pot ser cert, per que jo a Clemencia l'estimo, mes que per la seva bellesa física, per la seva bellesa moral... com es natural qu'aixís siga; y el que jo deixés d'estimarla pel sol fet de que un accident desgraciat li hagués desfigurat el rostre fóra una monstruositat... Y això no pot ser, Felicia... *(Senyalant la carta)*.

Clemencia'm creu en eixa carta capàs de tal monstruositat, y em diu: *(Llegeix)* «Are que havent quedat jo lliure, s'haguera pogut convertir en realitat el somni de la nostra vida, d'ensà qu'ens varem coneixer, a no haver esdevingut y ix altre aconteixement fatal; jo't de-

mano per lo mes sagrat que m'oblidis. Jo, que segiuré estimante sempre, ploraré sempre més la doble dissort qu'ha destroçat ma ventura» *(La Sta. Felicia sospira ab angoixa.—Molt conmogut la Sta. Felicia)* Y bé, això es horrible... y jo no ho puch tolerar... Clemencia m'ofèn al considerarme tan poch noble... la enganya'l seu mateix dolor... *(Plega la carta.—Ab intensitat)* Felicia, vostè ja ho sap, vostè ja ho sap tot: com vaig coneixe, ara farà cinch anys, a Clemencia...

LA STA. FELICIA

Oh!... ja fa cinch anys!...

DON EDUART

Aviat farà cinch anys, Felicia... Are ja en feya quatre que jo era a Londres...—Vostè sap com, al coneixens, ens varem sentir identificats. .

LA STA. FELICIA

Sí, pot dirse que havíen nascut l'un per l'altre...

DON EDUART

Aleshores Clemencia, qu'estava al segón any de matrimoni, era ja una víctima del seu marit, com ho va ser desde'l primer mes de casada!...

LA STA. FELICIA *movent el cap*

Ella sí que's va ben equivocar!...

DON EDUART *ab molta intensitat*

Aleshores, vostè ja ho sap; Clemencia, pera evitar lo que haguera succchit un día o altre, me va exigir, ab les llàgrimes als ulls, que me n'anés de Barcelona... a fi de no mancar jamay als seus devers d'esposa y de mare m'ordrenà el desterro!... y jo la vay obehir...

LA STA. FELICIA

Vostè va cumplir com un caballer, Bellaura; y es d'agrahir eternament son sacrifici!

DON EDUART

Creu donchs vostè que jo are he vingut de Londres, perquè sí? *(Tranzició.—Treu la cartera y desa la carta. Més seré.)* Pro veyàm, expliquim avans de tot els detalls de tota aquesta desgracia... per què jo, els conech tan imperfectament...

LA STA. FELICIA

Miri: vostè ja sab segurament com, d'un any a en aquesta part, el meu cunyat estava molt malalt, degut a la mala vida que sempre havía portat...

DON EDUART

Sí, en efecte.

LA STA FELICIA

Donchs les complicacions de la seva malaltía el varen dur al sepulcre...

DON EDUART

Pro...

LA STA. FELICIA

Dugues setmanes avans de la mort d'ell, un vespre, Clemencia, ajudada del criat de confiança, estava cuydant a son marit, que feya llit; estava practicant una petita cura que per disposició facultativa se devía aplicar a mon cunyat diariament...

DON EDUART

Comprench.

LA STA. FELICIA

El criat sotenía un aparell ab alcohol encès; de sopte li vingué a mon cunyat un inesperat atach de bogería, motivat, segons digueren els metjes, per la malaltía mateixa;... se regirà violentament pel llit y llençà ab un cop l'aparell encès per demunt de ma germana... *(Mohiment de Don Eduart)* L'alcohol encengué'ls vestits d'ella y les robes del llit... y com qu'ella estava ab el cap inclinat vers el seu marit... totes les flames li anaren al rostre!...

DON EDUART *esgarrifat posantse la mà al rostre.*

Quin horror!

LA STA. FELICIA

Desseguida tots hi correguerem... el foch se dominà... l'endemà fou precís portar al meu cunyat a... la casa de curació ahont va morir... y a ma germana li quedà plena de cremades tota la cara... va ser un miracle que'l foch no li toqués als ulls...

DON EDUART *ab angunia*

Pro les cremades se li devíen curar...

LA STA. FELICIA

Sí, pro li han quedat unes senyals a les galtes, semblantes a cicatrius, qu'els metges diuhen que ja no se n'hi aniràn més... aquestes senyals no produheixen re-

pugnancia, no, prò la desfiguren a n'ella de tal manera, que'l seu rostre ja ha perdut la guapesa qu'avans tenía.

DON EDUART

Pro ella, en sa manera de ser, continua sent la mateixa... el seu cor y la seva ànima no han variat... y això es lo qu'interesa!

LA STA. FELICIA

Ay Sr. de Bellaura!... jo no voldría pas que'l seu bon desitj l'enganyés...

DON EDUART

No tinga por, Felicia;...—Y Clemencia, donchs, tras tornada extraordinariament per tanta de sort, haurà caygut en un estat un poch neurestènich, veritat?...

LA STA. FELICIA

Sí; y creyent lo més natural: que vostè després de lo succehit, tindría per ella una desilusió;... per això li escriguè aquesta carta...

Per la carta que ell du a la butxaca en la cartera.

DON EDUART

Sí, ja entench.

LA STA. FELICIA

Y tots eixos díes viu retiradíssima, plorant y fent petons a la seva filleta... de manera qu' ab rès la podèm distreure ni aconçolar... el metge està un xich

alarmat pel estat d'ella... y jo, donaría la meva vida pera tornarli l'alegría y la salut!

Molt trastornada.

DON EDUART *Ab gest de decisió y de voluntat*

Bé, això jo dech acabarho!... *(Ab gran interès)* Felicia! pòrtim allà hont ella és! que jo la vegi!... Y tot quedarà resolt...

LA STA. FELICIA *Ab gest expresiu*

Ay! Això sí que no's possible Eduart!.. Díes endarrera quan ella va rebre la resposta de vostè en que li anunciava sa tornada, me va fer prometre solemnement que quan vostè vingués ella no'l veuría.. *(Don Eduart, agitat, vol parlar)* Díu que no vol que la vegi tal com ha quedat... Còm que creu que després de tot, sería inutil...

DON EDUART *Aixecantse y trayentse 'ls guants molt agitat.*

Pro, això és una follia!.. *(La Sta. Felicia, s'aixeca agitada)* Pro això no pot ser!... *(Se fica'ls guants a la butxaca de l'americana ab rapidesa. Agafant les mans de La Sta. Felicia. Ab molta vehemencia)* Per Deu Felicia! Fassissen càrrech... això no pot ser!.. Jo estimo a Clemencia, no pel seu cos, sino per la seva ànima!... Això es una ofensa que se'm fa!...

LA STA. FELICIA *Quasi plorant y ab un violent gest de desfici*

Ay, Eduart! Jo no serveixo pera aquestes coses ..

No se què faria pera ser ben lluny d' aquí, en aquests moments... Clemencia tindrà un nou trastorn de veurel!...

DON EDUART *Portantla al mitj del saló*

Oh no, no!... Felicia!... Li juro que no m'enganyo en lo que li dich!... Que vegi jo a la seva germana y la convenceré... Li asseguro que la convenceré... Y la seva vida esdevindrà ditjosa... *(Ab molta conmoció y saccejantli les mans)* Felicia!... per Deu!... vostè no's pot negar a això que jo li demano!...

LA STA. FELICIA *Desfentse de les mans d'ell, duptant un moment y per fi decidida*

Ay! Jo no puch aguantar eixa escena!... Miri, l'aniré a preparar... Pro vostè està decidit a estimarla com avans de la desgracia?...

DON EDUART *molt intens*

Per lo més sagrat li juro!...

LA STA. FELICIA

Miri que si no ho fés aixís, eixa entrevista a ma germana fins podría ocasionarli la mort!...

DON EDUART *vehement*

Per Deu, Felicia, no'n dupti!...

LA STA. FELICIA *fa un gest d'atenció ab la mà y va a apretar el botó elèctrich de la paret. Sona a dins la campaneta elèctrica.*

Preguntarèm al criat ahont és...

Apareix Un Criat *apartant el cortinatge de la porta del fons*

La Senyora és a ses habitacions?

Un Criat

Are mateix n'ha surtit.

La Sta. Felicia

Hont ha anat?... Ho sap?

Un Criat

No ho sé pas. Senyoreta Felicia.

La Sta. Felicia

No ha surtit pas de casa?

Un Criat

No es fàcil: encare que quan ha surtit de ses habitacions, anava vestida com pera surtir al carrer...

La Sta. Felicia

Bé; pot retirarse.

Un Criat fa una inclinació ab el cap y ix. A Don Eduart

Còm ho podèm arreglar?... *(Don Eduart va a parlar)* Ja veurà; vaig jo mateixa a trobarla; fassim l'obsequi d'esperarnos una estona aquí mateix.

DON EDUART

Molt bé, Felicia.

La Sta. Felicia ix per la porta de la esquerra de l'espectador. Don Eduart passeja ab certa secreta emoció per la sala, un poch meditatiu, lentament. Silenci.

Entra per la porta per hont eixí La Sta. Felicia, donya Clemencia Rocabert, vestida ab tratje de carrer, endolada, molt elegant pro ab elegancia gens rebuscada, molt severa, molt sobria, molt de bon tò; un sobtil vel de moda es près en son capell, que vela tenuement son rostre.

DON EDUART *corrent vers D.ª Clemencia, donantli les mans*

Oh! Clemencia!... Gracies a Deu que't veig!...

D.ª CLEMENCIA *estrenyent les mans de Don Eduart, molt conmoguda y mirant vagament al seu devant.* He vingut per què he pressentit que tú eres aquí...

Don Eduart la conduheix cap al mitj de l'habitació

M'ho ha dit el cor, que tú havíes vingut... y no m'he pogut estar de veuret...

DON EDUART *molt afectiu*

Y es natural!.. y és tal com havía de ser...

D.ª CLEMENCIA, *desprenent sa ma dreta de les*

mans de Don Eduart, girantse un poch de cara, y deixant caure'l braç dret ab abatiment.

He vingut pera despedirnos pera sempre!..

Ab gran tristesa

DON EDUART *ab força*

Pera despedirnos!.. Oh quina follia!... No serà pas aixís!...

L'acosta cap a un sofà.

D.ª CLEMENCIA *esguardant ab la vista baixa, ab el cap girat un poch enfront, ab gran tristor y abatiment. Movent la testa.*

Sí pera despedirnos... Acabo de trobarme ab la Felicia que'm venía a preparar perquè diu que tú me volíes veure de totes maneres... *(Esguardantlo)* Es veritat?

DON EDUART

Y es clar qu'es veritat!.. *(La fa seure y seu ell a son costat)* Pro tú has estat capaç de creure de mi lo contrari? *(Guardant sempre ab sa mà dreta la esquerra de D.ª Clemencia qui està abatuda ab el cap un xich inclinat)* Oh pobre Clemencia!.. Y com t'ha trastornat el dolor!

Aixeca la mà esquerra de D.ª Clemencia y plega sa esquerra ab sa dreta ab la ma femenina al mitj.

D.ª CLEMENCIA, *abatuda y esguardant a terra*

Quan una veu ben clara la seva desgracia!... *(Esguardantlo)* Pro no estich tan trastornada com creus.. ja sé lo que'm toca fer... *(Don Eduart guarda la ma femenina entre les seves demunt dels genolls; vol parlar)* Per'xò m'he vestit pera entrar a veuret... per què tú no deus mirarme ja més que com a una extranya... *(Extranyesa de Don Eduart)* Jo ja no soch la Clemencia d'avans, ja no soch la Clemencia de quan me vas coneixe... aquella qu'avans era jo, ja és lluny,. per això tú no m'has de veure en la intimitat, sinó llunyanament, com un ombra...

DON EDUART *agafantli les dugues mans intensament, acostantshi*

Clemencia de mon ànima!.. Estàs delirant... Torna en tú... *(Cloguent les mans de D.ª Clemencia entre les seves)* Torna en tú, estimada criatura!... que jo no he vingut pas pera augmentar els teus dolors sinó pera transformarlos en alegríes! . *(Ab veu tremolosa d' emoció)* Que jo no he vingut pera ferte més mal, sinó pera acabarlos els teus mals, que ja és temps de que s'acabin!... *(Atreyentla guardant ses mans en sa esquerra y abraçantla ab el braç dret)* Clemencia de mon ànima!.. dolç amor meu! y com t'ha castigat la vida!.. Totes les desventures han passat per ton cor...

D.ª CLEMENCIA

Oh Eduart! tú vols enganyarme... hi dius tot això solsament pera ferme bé.. pro no crech possible qu'ho sentis...

Ho sento... y més encare.. pobre amor meu!... Còm no ho haig de sentir si tú't mereixes totes les felicitats de la terra!... (*D.ª Clemencia escolta avidament)* Oh! jo l'esperava aquest moment!... aquest moment de compensació pera totes les teves passades desditxes!... en que jo't poguès confortar en mos braços com a una coloma ferida... (*Estrenyentla*) Oh, la pobre coloma de mon cor!...

D.ª CLEMENCIA *posantli la mà esquerra en la espatlla*

Oh! Si m'enganyessis!... no tindríes perdó de Deu!... perquè jo no t'ho he demanat que m'enganyessis... jo ja estich resignada ab ma dissort... (*Don Eduart vol parlar)* Tú no tindríes dret a fer veure lo que no és veritat, a una pobre dona desditjada...

DON EDUART *tornant a agafarli les dugues mans*

Oh, això fora l'acte més vil!... y ningú tindría cor pera realisarlo...—Pro... y perquè eixa temença y eix desconçol?... perquè un accident malhaurat va marcar ab inefables senyals el teu estimat rostre?...

Va per aixecar el vel de D.ª Clemencia

D.ª CLEMENCIA *apartant depreça el còs ab una mà a la barba, ab agitació*

Oh no, no!... no'l miris d'aprop, mon rostre!... no'l miris d'aprop!

DON EDUART *atrayentla ab dolcesa*

Pro perquè?... Si are ha esdevingut molt més her-

mós, perquè porta la senyal del martiri... *(Guardant la mà dreta d'ella en sa esquerra, a l'alçada del pit, li aixeca delicadament el vel ab l'altra mà y la contempla)* Oh dolç rostre de mon somni!... una tràgica senyal t'ha desfigurat, pro no t'ha fet perdre la expresió de la bellesa!... Rès de desagradable hi ha en tú,... sols hi ha el rastre d'una malhaurança... Y és aquest, oh Clemencia meva!... mon rostre ideal, aquest que el sofriment ha sublimat y qu'ha besat el martiri...

Li fá un bés en el front

D.ª CLEMENCIA

Oh! serà cert?... No't desilusiona mon rostre? *(Se va a trenre'l capell)* Oh, miral, miràm! *(Se acaba de treure'l capell que deixa a son costat demunt del sofà)* Aquí'm tens... avans havía sigut una dòna hermosa... are, mon rostre ha perdut la hermosura...

DON EDUART

L'ha perduda pera aquells que no li saben veure, pro no per mí!...

D.ª CLEMENCIA *llençantse als braços de Don Eduart*

Dius veritat, eh? dius veritat?... (*Agafantli el rostre y mirantlo en els ulls; ab veu plorosa d'emoció*) Per l'amor de Deu no menteixis!

DON EDUART *abraçantla*

Oh ma dolça Clemencia!... dich veritat!...

D.ª CLEMENCIA *ofegant el plor demunt del pit de Don Eduart*

Oh!..

DON EDUART *lent*

Aquella misteriosa hermosura de ton ànima. *(Acaiciantla)* D'aqueixa pobre ànima càndida e ingenua, a que tant mal han fet, brilla en tos ulls... *(Contemlantla)* E ilumina ton rostre d'una manera celestial... òm no l'haig d'estimar jo aquest rostre que'l cel ha ssenyalat?...

.ª CLEMENCIA *mitj plora en silenci y com transfigurada, ab els ulls enlayre y escoltant inefablement pantejant d'emoció en braços de* DON EDUART. *—Estrenyentla.*

Des d'are ha acabat pera tú el temps del sofriment y la tristesa... El meu noble amor, en un avenir de txa, te sabrà fer oblidar el dolorós passat!...

.ª CLEMENCIA *resta en braços de* DON EDUART *dolçament embadalida, els llavis d'abdós van a unirse en un tendre bés.*

Eixa nota escenica s' estrenà baix el següent repartiment:

Don Eduart de Bellaura. .	Sr. En Carles Capdevila.
Donya Clemencia Rocabert, viuda de Don Rafel Durán y Escuder	Sra. D.ª Emilia Baró de Capdevila.
La Srta. Felicia Rocabert .	Sra. D.ª Rosa Gotarredona de Lapera.
L' Advocat don Frederich Bernades	Sr. En Joseph Lapera.
Un Criat	Sr. En Felíu Petit.

ERRADES NOTABLES

En la plana 16, darrera ratlla, se llegeix: "y ix altre"; ha de dir: "eix altre".

En la plana 20, dotzena ratfla, se llegeix: "per tanta de sort"; ha de dir: "per tanta dissort".

En la plana 26, avant-penúltima ratlla, se llegeix: "hi dius tot això"; ha de dir: "tú dius tot això".

En la plana 28, tretzena ratlla, se llegeix: "oh, miral, miràm!"; ha de dir: "oh, míral, míram!".

OBRES DE XAVIER VIURA

	Pesetes
Preludi. (Poesies)	2
Pasqua florida. (Poemet)	0'50
Fra Garí. (Llegenda de Montserrat). Musica del Mestre Enrich Morera.	0'10
Impressions Wagnerianes	0'50
El Rostre ideal. (Nota escenica)	1
La Walkyria de Ricart Wagner, traducció aplicada la musica, feta en colaboració ab el Mestre Antoni Ribera	Agotada
Siegfried id. id. id., en colaboració ab En Joaquim Pena	3
La Posta dels Déus id. id. id.	3
L' Holandès errant id. id. id., en colaboració ab el Mestre Antoni Ribera	2
Els Mestres Cantayres de Nurenberg id. id. en colaboració ab En Joaquim Pena. . . .	3
Lohengrin id. id. id.	2
Rienzi id. id. id. id.	1'50

EN PREMPSA

Poesies d' Amor.

BIBLIOTECA

DE

Joventut Teatral

	Ptas.
Per una capa.—Comedia en un acte y en prosa, d'n Emili Graells Castells.	1
El Sacrifici.—Drama en tres actes y en prosa, d'n Faust Casals y Bové. .	2
Cel perdut.—Quadro dramátic en un un acte d'n Florenci Cornet. . . .	1
Francesch Rusck.—Drama en un acte y en prosa d'en Emili Graells Castells	1
Crepuscle, quadro dramátic, per Santiago Gomila	1
L' Amor es cert, assaig d' entreteniment escénic de J. Oliva Bridgman.	1
¡Pobra Mare!—Drama en un acte y en prosa d'en Emili Graells Castells.	1
La mitjornada.—Comedia en un acte y en prosa, d'en Josep Iborra y Solé.	1
La Veu del Poble y El Poble de la Veu. Revista de actualitat, por F. L.	1'50
Industria Ambulant. Dialec de R. Foyé Puig.	1
Génit y figura...—Joguina en un acte per A. Pallardó y B. de la Torre . .	1
Dia de pluja, d' en Louis Forest, arreglada al català per Salvador Vilaregut.	1
El rostre ideal, nota escènica en un acte d' en Xavier Viura	1